

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 23

1. DECEMBER 1934

83. AARGANG

ÆGTESKAB OG UNGDOMMEN.

Af Ældste *Joseph F. Merrill* af de Tolvs Raad.

Ægteskabsproblemet har mange Vinkler og Kanter, som ikke skal betragtes her i denne lille Artikel, da de ikke horer til de Synspunkter, som det er Hensigten, at denne Artikel skal indeholde. Her tager vi Ægteskabet i Betragtning som en Institution og en Ønskværdighed, som alle unge Mennesker indtræder i.

Kirken lærer, at Ægteskabet er en guddommelig indstiftet Institution, og derfor en Institution, som de Hellige maa lære at fostre og opelske, om de vil være aktive i Udførelsen af Guds Vilje. Ægteskabet danner Hjemmet, som er selve Grundvolden for ethvert velordnet Samfund og for enhver stabil Regering. Ægteskabet er den eneste anerkendte Institution, hvor man kan opfylde den guddommelige Befaling »at mangfoldiggøre og opfylde Jorden«. Herren forkaster paa det bestemteste enhver Forening, som bliver begaaet mellem Mand og Kvinde udenfor Ægteskabets Rammer. Saadanne Forbindelser er i Virkeligheden de mest syndige, som nogen kan gøre sig skyldig i. Derfor tillader Kirken ikke nogen Person at bevare sit Medlemsskab, hvis han eller hun indgaar ulovlige seksuelle Forbindelser. Dette forstaas ogsaa af Medlemmerne som et Hele.

Kirken er endvidere absolut Modstander af de, som over-

træder deres Forpligtelser i den hellige Ægtestand, som nu til Dags er saa almindeligt. Forsogs-Ægteskaber f. Eks. er ikke andet end en syndig Maade, man tilfredsstiller sine Begæringer paa. Ægteskabsbrud eller Horeri er en Forbrydelse af den sorteste Slags. Der er næppe nogen større Synd. Den ene Skilsmisse efter den anden er ikke meget bedre end Forsogs-Ægteskab (Kammerat-Ægteskab). Alle Former for Utroskab mod Ægteskabsloftet er forkastelige og er alle værdige til Straf. Absolut Troskab maa forlanges.

For Tiden findes der en forøget Tendens hos Kirkens unge til at udsætte Ægteskabet, og dette bevirker, at Gennemsnitsalderen for de indgaaede Ægteskaber bliver højere end tidligere. I visse Tilfælde er Udsættelsen berettiget, men sandelig ikke i de fleste. Det er udmærket at have Ønsket om økonomisk Sikkerhed og Stabilitet, men Ægteskabet burde ikke af den Grund udsættes. En ren, sund ung Mand, som er naet Modenhedsalderen, og som er rede til at begynde sit Livsværk, bør gifte sig med en god Hustru. Som Regel vil det være bedre for ham og alle, som er under lignende Forhold, at gøre saaledes. Han bliver derigennem lykkelig og tilfreds. Han udvikler sig og naar hurtigt det Stadie at blive en virkelig Mand, som paaskønner sine Pligter, sit Ansvar og Ære som gift Mand. Han lærer ogsaa meget hurtigere at forstaa den fulde Betydning af Udtalelsen »Mennesket er til for at nyde Glæde«.

Jeg, som har virket blandt studerende Ungdom paa Universiteter og Højskoler i 45 Aar, har endnu aldrig kendt en Student, som har fortrudt, at han studerede. Paa samme Tid kender jeg heller ikke nogen Mand, som har haft en god Hustru, som har fortrudt sit Ægteskab.

Voksne Mennesker bør leve i gift Stand. Baade Erfaring og Fornuft siger, at dette er sandt, og det bekræftes ogsaa af Bibelen og Naturen selv. Den unge Mand, som er over 20 Aar, som uden Grund venter med at gifte sig, begaar et Fejltrin med Hensyn til Opfyldelsen af hans Livs Mission. Dette kan han da i det mindste selv overbevise sig om, hvis han forsøger at finde et tilfredsstillende Svar paa Spørgsmaalet om, hvad der er Livets Hensigt. Enten han ser paa det fra et religiøst, socialt eller biologisk Synspunkt, maa han komme til det Resultat, at Ægteskabet er den naturligste Tilstand for et Menneske, som har et normalt Legeme og en normal Sjæl.

Men nu vil man maaske spørge: »Skal eller bør en ung Mand gifte sig, for han har godt Arbejde med fast Indtægt?« Naturligvis. Vil det koste mere for Mand og Hustru at bo sammen, end hvis de boede hver for sig? Under alle Forhold skal de da leve, og Erfaringen viser, at de i Almindelig-

hed lever billigere efter at være gift, end de gjorde før. Hvorfor saa udsætte Brylluppet paa Grund af Indtægten. Jo før de begynder at lære at rette sig efter hinandens Vaner, Maader og Indtægter, desto lettere og behageligere bliver det hele. Hvis man betragter Sagen set fra den Side, vil man ikke andet end indromme, at tidligt Ægteskab vil være fordelagtigt. Men den vigtigste og mest betydningsfulde Aarsag for tidligt Ægteskab ligger deri, at det vil bevare os fra Synd, og dette vil give os Tilfredshed i Livet.

Ægteskabet skulde dog ikke indgaas i Tankeløshed. Begge Parter skulde være fuldstændige sikre paa, at de forstaar hinandn, at den ene har trofast og hengiven Kærlighed til den anden, og at de er villige til at dele, opofre og respektere hinandens Synspunkter og Ønsker. Hver især har de jo en fri menneskelig Sjæl med egen Personlighed og Følelser, som den anden bør respektere. De bør derfor vise Tolerance, Sympati og Kærlighed imod hinanden. Selviskhed og dominerende Tendenser har ingen Plads i Ægteskabet. Ægteskabets hellige Forbindelse bringer en større Glæde og et rigere og mere indholdsrigt Liv, end man kan finde andetsteds. En forstandig ung Mand vil derfor ikke udsætte Brylluppet længere, end det absolut er nødvendigt.

»En Kvindes Skønhed gør Mandens Aasyn glad og overgaar alt andet, som han kan tænke sig. Hvis Mildhed og Sagtmodighed bor paa hendes Tunge, findes hendes Lige ikke iblandt Mennesker.«

MORALEN OG DEN NYE DAG.

Af Ældste *Melvin J. Ballard* af de Tolvs Raad.

Den moralske Krise i Verden byder de Sidste Dages Helliges Ungdom en glimrende Lejlighed til at hævde sig og skinne og opretholde en Standard, som vil tiltrække sig hele Verdens Opmærksomhed. Intet Folk i Verdens Historie har hævdet en højere moralsk Standard end Medlemmerne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Jeg er en af dem, der tror paa Ungdommen, at Ungdommen af i Dag vil fore Fortidens Standard videre, og jeg nærer ingen Sympati for dem, som bringer Ungdommen i Miskredit med Frygt for, at denne Generation staar foran Fordærvelse og Tilintgørelse. Jeg tror, at de bedste unge Mennesker, som nogensinde er blevet fodt, er kommet til Sidste Dages Helliges Fædre og Mødre. Paa samme Tid erkender jeg, at ingen

Generation af unge Mennesker har været stillet overfor alvorligere Vanskeligheder at løse end denne Generation. De lever i en Tidsalder, som nærer Tvivl overfor alle Fortidens Standarder, en Tidsalder, som kasserer mange af disse Standarder.

Medens jeg erkender, at denne er den største Tidsalder, som Sandheden nogensinde har kendt, er der altid Fare for, at mange prøvede og værdige Standarder vil blive kasseret som Folge af Ønsket om Forandring; men den moralske Standard, der er opstillet af denne Kirke, er af en saadan Art, at den vil bestaa til evig Tid, og som ikke kan forandres eller modificeres uden til vor Ulykke. Denne Kirke paastaar, at Overtrædelse af det sjette Bud er den største Forbrydelse næst efter Mord, at det at berove en Pige hendes Dyd er en Forbrydelse, som kommer lige efter det at tage hendes Liv. Der er ingen Dobbelt-Standard, en for Kvinder og en for Mænd. Hver ung Mand maa leve sit Liv ligesaa dydigt og rent som den Pige, han beder om at blive sin Hustru, Moder til hans Born.

Formaalet med denne lille Artikel er at give eder, Lederne af Ungdommen, Grunde for at fortsætte med at hævde disse moralske Standarder. Jeg takker Herren for, at denne Kirke ikke kræver noget af dens Medlemmer, unge eller gamle, uden der er god Grund til at appellere til deres loyale Bistand. Jeg véd, at de, der lever i denne Tid, ikke adlyder ved blot at blive befalet; de ønsker at vide hvorfor. Det er vort Ansvar som Ledere af Ungdommen at give en Grund for de Opfordringer, vi gør for at fortsætte med at hævde vor høje moralske Standard.

Menneskets stærkeste Instinkt er Selvopholdelsesdriften. Næst efter den kommer Ønsket om Mad — Appetiten, uden hvilken det menneskelige Legeme ikke kunde arbejde eller fungere. Efter dette kommer Ønsket om Samkvem og Omgang med det andet Kon. Dette stærke Ønske om Selvopholdelsesdriften er givet os, for at vi kan leve og bevare vort Liv og fuldende vor Mission paa Jorden. Tilfredsstillelsen af Appetiten er ikke givet os, for at vi skal blive tøjlesløse og svælge i Brugen af Ting, der er skadelige, men for at vi kan være kloge i Valget af de Ting, som Herren har sorget for, og som vil gøre os stærke og sunde; derfor er Visdomsordet blevet givet os som en Leder til at leve et rigtigt Liv.

Hvorfor har vi Ønsket om Samkvem med det andet Kon? Sandelig ikke for at give efter for dets Tilfredsstillelse, men for at opfylde Formaalet med det store Bud, Gud gav Mennesket: at mangfoldiggøre og opfylde Jorden. I Begyndelsen sagde Herren, at det ikke var godt for Manden at være alene,

og da han forenede Mand og Kvinde i Ægteskabets hellige Baand, erklærede han, at de skulde holde sig til hinanden, og de to skulde blive et Kød, og gav dem saa Budet om at mangfoldiggøre og opfylde Jorden. Han advarede ogsaa og sagde: »Du maa ikke bedrive Hor.« Han vidste, at medmindre der var lagt stærke Baand paa denne Kønndrift, at Mennesket da vilde vanhellige sit Legeme, vige bort fra det straalende Formaal med dets Skabelse og snart sole sig til i de største Synder og Overtrædelser.

Alle Nationer og Folk, der har givet Agt paa Herrens Bud angaaende denne Drifts Kontrol, som han plantede i Menneskene, har haft Fremgang og har været lykkelige; men de enkelte Mennesker og Nationer, som ikke har respekteret den Almægtiges Advarsel og har gjort Legemet til ren og skær Legetøj for at tilfredsstille hvert Udslag af Kønsofølelse, har høstet Sorg og Vanære; formedelst Nationer har overlevet Pestilense, Krig, Hungersnød o. s. v., har ingen Nation nogensinde overlevet Uomoralitet.

Kønnesens lovlige Forbindelse er beskikket af Gud som et Middel til Racens Fortsættelse og for Udviklingen af den menneskelige Naturs højere og ædlere Egenskaber, hvad Mandens og Kvindes Kærlighed og inspirerende Kammeratskab alene er en Garanti for. Vi tror, at Paulus havde Ret, da han skrev: »Farer ikke vild, Gud lader sig ikke spotte; thi hvad et Menneske saar, det skal han ogsaa høste. Thi den, som saar i sit Kød, skal høste Fordærvelse af Kødet; men den, som saar i Aanden, skal høste evigt Liv af Aanden.« Der blev en Gang stillet Jesus et Spørgsmaal angaaende Synden ved Overtrædelser af det sjette Bud, og hvem der gjorde sig skyldig i denne Synd. Han svarede: »Men jeg siger eder, at hver den, som ser paa en Kvinde for at begære hende, har allerede bedrevet Hor med hende i sit Hjerte.« Og til denne Husholdnings Profet sagde han yderligere, at en saadan, der ikke omvender sig, skal miste Aanden og som Følge deraf vige bort fra Troen.

Stedet til at begynde paa Udøvelsen af denne Beherskelse af Legemet er i selve Sindet, for som et Menneske tænker, saaledes er det. Jeg indrømmer, at der er talrige Fristelser i Dag for Menneskene til at nære daarlige Tanker paa Grund af Behandlingen af det seksuelle Problem i Films og i forskellige af Nutidens Moder. Ikke desto mindre, skal vi blive Svæklinge og give efter, fordi vi bliver fristet? Jeg appellerer til eder, som Efterkommere af den Josef, som blev solgt til Ægypten, at være eders Forfader værdig, som ogsaa blev fristet, da Potifars Hustru saa med lidenskabelige Øjne paa ham. Atter og atter forsøgte hun at faa ham til at synde,

men han modstod hendes Tilnærmelser; hun forsøgte dog med Magt at odelægge hans Karriere, men han rev sig bort fra hende, men derved kom hun i Besiddelse af hans Klædebon, hvilket hun brugte som Bevis for hendes Beskyldning, at han havde ovrfaldet hende. Men eet har jeg opdaget er sandt: selvom Verden beskylder jer for at være umoralske, vil ingen af Jordens eller Helvedes Djævlé kunne overvinde jer, om I i jeres Hjerter véd, at I er rene. Men paa den anden Side, selvom Verden tror og antager jer for rene og kyske, kan I aldrig forbedre jer, om I i jeres Tanker og Hjerter ikke er rene, og om I ikke har Tillid paa jeres egen Ærlighed og Retskaffenhed. Paa samme Maade kunde Josef rejse sig majestætisk, thi han var virkelig ren og uskyldig og sikrede sig sin Herres absolute Tillid.

Saaledes kan Nutidens Mænd og Kvinder være Herre over deres Opførsel, at intet kan faa dem til at vige fra Kyskhedens Sti. Oh, hvilken Styrke ligger der ikke i at være ren. Jeg glemmer aldrig en Erfaring, som jeg havde for nogen Tid siden. Jeg var Passager i fire Dage og Nætter sammen med ca. 20 Mænd i et Sovevognstog. Jeg lyttede til deres Historier, hvorledes hver enkelt uden Bludsel fortalte, hvorledes han forlod Dydens Sti, og de frydede sig tilsyneladende over deres Sejr over en eller anden uskyldig Sjæl. Jeg lyttede til disse Fortællinger i en Time den Aften. Saa trak jeg mig tilbage for at gaa til Ro, men jeg kunde ikke sove. Tilsidst fandt jeg mig selv ligge grædende paa mine Knæ og takke Gud, at jeg havde faaet en Moder, som hellere vilde se mig dø end tilsmudse mit Legeme. Der kom samtidig stor Glæde til mig, fordi jeg kunde se enhver Kvinde lige i Øjnene, og ikke en eneste kunde rejse en anklagende Haand imod mig. Jeg ønsker, at denne Kirkes Ungdom skal leve saaledes, at de ikke alene kan se Mænd og Kvinder, men ogsaa Gud i Ansigtet og forstaa, at de har holdt sig rene og ubesmittede, for det er kun de rene af Hjerte, som skal se Gud.

Afvigelsen fra Fortidens høje moralske Standarder har hastigt fundet Sted, og jeg maa give Verdenskrigen den største Skyld herfor. For Eksempel saa jeg under Krigen Jernbanevogne fyldt med Soldater. Mødre og Døtre var der for at give dem gratis Tobak og andre Gaver. Efter nogle faa Øjeblikkes Samtale greb Soldaterne, uden at være blevet præsenteret for dem, en Pige og kyssede hende. Stakkels enfoldige Mødre saa med Billigelse paa dette, idet de tænkte, at dette vilde give dem Sejr i Krigen. De bortødslede deres Døtres kostbareste Gave — deres jomfruelige Ærbarhed.

Mange af vore Mænd blev saa vant til denne Fremgangsmaade, at de betragtede det som deres naturlige Ret, efter

den mindste Smule Bekendtskab eller efter en Aftens fælles Adspredelse, som Belønning at have Ret til at kysse den Pige, som de havde været i Selskab eller gjort Bekendtskab med. Dette tilfældige Kysseri og deslige har taget saadan Overhaand, at en Pige, som ikke vil underkaste sig denne Behandling, ofte bliver tilsidesat. »Hvis jeg ikke tillader denne Behandling, vil jeg aldrig se den unge Mand igen,« sagde en ung Pige en Gang til mig. »Jo, det vil De,« svarede jeg, »han vil ikke komme tilbage, naar han søger efter et andet »Offer«; men naar han søger efter en Kammerat, som han ønsker til Hustru, een, som han kan stole paa, og een, som vil faa ham til at komme tilbage, som han var, før han forlod hende, da vil han huske den Pige, som bestemt har ladet ham forstaa at ære og respektere hende.«

Det er ikke min Hensigt at fortælle, hvornaar en Pige skal tillade en ung Mand at kysse sig, men efter min egen personlige Mening skal noget saadant ikke finde Sted, for man har besluttet sig paa at gifte sig med Vedkommende. Aarsagen til, at jeg taler saaledes, er fordi disse, som skrobelig paa dette Omraade, leger med Ild og ofte vil brænde sig, om de ikke helt holder sig fra disse Ting. Jeg véd, at der er nogle, som er i Tvivl om Fornuften i Kirkens Standard, naar de forlanger, at de unge skal holde sig absolut borte og fri fra kønslig Omgang til efter Brylluppet. Synd har banet Vej saaledes, at ulovlige Forbindelser indgaas, men denne hemmelige Synd er en Forbindelse, som enhver véd saa udmærket.

Jeg véd dette, at enhver Pige, som i Ord, Paaklædning og Gerning vil være kysk, vil blive æret og respekteret og beskyttet fra at blive antastet af Mænd, med mindre disse er dyriske. Men er det modsatte Tilfældet, vil hun blive forfulgt, som en Jagthund forfølger en Hare, og hun skal være meget heldig, om hun ikke bliver overvundet.

Aarsagen til, at vi ønsker, at vore unge Mænd og Kvinder skal leve saa rent og ubesmittet, er, at vi ønsker, at de kan komme ind i Guds Hus og modtage hverandre der i Fællesskab for Tid og al Evighed, og for at de skal indgaa til disse hellige Forpligtelser med Ønsket om at gore deres Bedste for at holde de Løfter, som vi alle gav disse Aander, som Gud vor Fader formedelst vore Ægteskaber vil give Lejlighed til at modtage et Legeme her paa denne Jord. Det Ægteskab, som med Overlæg er barnløst, bliver trist og skuffende og til sidst en Væmmelse, medens de, som til det yderste forsøger at opfylde Livets Hensigt, vil blive belønnet med Kærlighed, Glæde og Lykke, som vil vare i al Evighed, og de vil skabe en Himmel for saadanne ædle Mænd og Kvinder.

Derfor forstaar vi, at vi har tilstrækkelige Grunde, som gør os berettiget til at opretholde vore Standarder, og Belønningen er stor nok til, at den kan inspirere og opmuntre os til at efterleve dem. Maa Herren hjælpe os til at gøre dette, at vi virkelig maa staa op og lade vort Lys skinne for Verden.

(Tale givet ved Ungdomsforeningens Konference
5. Juni 1934 i Tabernaklet, Salt Lake City.)

DEN DANSKE MISSION.

SØNDAGSSKOLENS HOVEDBESTYRELSE.

I Søndagsskolens Hovedbestyrelse er der sket følgende Forandring: Ældste Edmund Kaiser, som var 1. Raadgiver, og Oskar Nielsen, som var Sekretær, er blevet hæderligt afløst.

Den ny Hovedbestyrelse bestaar nu af: Thorvald Bregentoft, Præsident, med Enoch Andersen og Einar Hansen som 1. og 2. Raadgiver og Carlos Andersen som Sekretær.

Disse Brødre er alle gode Mænd, som er aktive i Kirkens Arbejde, og vi er sikker paa, at de vil være i Stand til at udføre et godt Arbejde for Søndagsskolerne i den danske Mission.

Vi beder Herren velsigne disse Brødre i deres ny Kaldelse.

TIL »STJERNEN«S LÆSERE.

Vi er paa vor Rejse til Efteraarskonferencerne blevet underrettet om, at flere af vore Abonnenter skylder et betydeligt Beløb for »Stjernen«, og det har foraarsaget, at de ansvarlige Brødre ikke har kunnet afregne med Missionskontoret.

Vi appellerer derfor med disse Linier til vore Abonnenters Velvillje og beder dem venligst indsende eller betale deres Restance, saaledes at vi kan faa gjort op med de forskellige Distriktskontorer med denne Maanedes Rapport, som udarbejdes og sendes den 20. December.

Vær venlig at erindre dette.

Alma L. Petersen,
Missionspræsident.

RETTELSE.

I sidste Udgave af »Stjernen« skete der en Fejltagelse, idet der Side 511 under Afsnittet »Missionærernes Arbejdsmarker« blev bekendtgjort, at der skulde Missionærer til Herning Gren. Dette er imidlertid en Fejltagelse, idet Ældste Martin B. Mikkelsen og Ældste Richard Wooley Jackson er kaldet til at virke i Hjørring Gren.

Red.

SØLVBRYLLUP I AALBORG.

Mandag den 12. November 1934 kunde Broder og Søster Jean Holm Bendtsen fejre deres Sølvbryllup.

For nogle Aar siden boede Familien i Ingstrup, hvor deres Hjem altid stod aabent for Søkende og Venner, som vilde besøge dem. I 1932 sluttede Broder og Søster Bendtsen sig til Kirken, og det varede heller ikke længe, for den øvrige Del af Familien horte til Kirken. For 1 Aar siden flyttede hele Familien til Aalborg for paa denne Maade bedre at kunne deltage i Kirkens Aktiviteter, og de har til enhver Tid gjort alt for, at Evangeliet kunde blive forkyndt til saa mange som muligt.

Dagen fejredes ved en lille Selskabelighed i Kirken samme Aften, hvor der blev serveret Forfriskninger og udført et udmærket Program. Der var mange Venner tilstede ved denne Festlighed.

Broder Bendtsen er for Tiden 2. Raadgiver i Grenspræsidentskabet i Aalborg.

Med disse Linier ønsker vi Parret hjertelig til Lykke og haaber, at de maa blive velsignet med Helbred og Sundhed, Lykke og Tilfredshed alle deres Livs Dage. *W. Ø. P.*

 DEN NORSKE MISJON.

INVIELSEN AV EGEN KIRKEBYGNING I STAVANGER.

Gleden, som kommer ved invielser av en kirkebygning, som kan kalles deres egen, er kommet til de hellige i Stavanger. Bygningen i Stiftelses gt. 9 blev inviet søndag den 7de oktober av misjonspresident Milton H. Knudsen.

Stavanger gren er iblandt de første fem grener, som blev organisert i Norge. Den blev organisert paa den 8de november 1854 av eldste Knud Pederson med seks medlemmer. I mange år blev motene avholdt i soksokendes hjem, nårsomhelst anledning tillat dette, og når en eller flere av de reisende misjonærer besøkte grenen. Medlemmene måtte gå gjennom de små forfølgelser, som fulgte de hellige over den ganske verden på den tid. Når et møte skulde avholdes, måtte de bruke bak dørene, og aldrig gå mer enn en eller to ad gangen. Sangene blev lest istedenfor sunget i frykt for at vindusrutene vilde bli knust, hvis folket ut i gaten fikk vite, at Mormonerne avholdte et møte. De første misjonærer var utvist av byen, og når de ikke vilde gå, blev de kastet i fengsel. De første dåpshandlinger var utført om natten og

med den største hemmelighet, så at de kunde bli fullfort uten for megen forstyrrelse.

Største delen av medlemmene av grenen har reist til Zion. De, som er tilbake, har hatt bare et mål for øiet, og det var til å få et hus, som de kunde kalle deres eget. Gjennem de siste tyve år har grenen flyttet fra et leiet lokal til et annet, det nye hver gang litt bedre enn det for brukte. Minst tolv ganger har de fått et lofte om, at de skulde få deres eget, men hver gang har noget stå i veien. Tiden var ikke enda kommet. Nu, som et resultat av det utrettelige arbeide av misjons-president Milton H. Knudsen og forstander Martin Halvorsen, og som svar på bønnene til de hellige i Stavanger er dette lofte blitt opfylt. I mai dette år begynte undersøkelser av forholdene i byen for kjøpet av et byg. Anledning til å kjøpe lokallet »Zion« i Stiftelses gt. 9 presenterte sig og forhandlinger begynt. Tillattelse til å kjøpe eindommen blev gitt av de første presidentskap, og senere på sommeren blev de kjøpt av kirken.

Bygget er et sollid tommer byggverk med to etasjer. Selve lokallet optar hele annen etasje og har sitteplasser til vel 250 mennesker. Det har vinduer på begge sider og er vel luftet og belyst. I første etasje er en mindre sal og en leilighet bestående av tre værelser og kjøkken, som skal brukes som en bolig til misjonærer og som forstanderens kontor. Der er også en kjeller av god størrelse. Tommten, som bygningen står på, er 20×17 meter, bygningen er 14×8 meter, så der er plas til videlse, om det blir nødvendig. Bygningen er anbragt i den delen av byen, som er blitt kalt »mote stroket«. På alle sider finnes lokaler av andre sekter og kirkesamfund. Innenfor en eller to kvartaler har nesten alle kirker og sekter i Stavanger sine motehus, Advent kirken, Frelsesarmeen, Methodist kirken, Baptist, Pinsemenighet og statskirken.

De små forandringer og reperasjoner, maling og oppussing, som fantes nødvendig å utføre, er blitt utført av brodrene innenfor grenen under ledelsen av forstander Halvorsen. Til invielsen blev lokalet pyntet med blomster gitt av soster Dagny Berg, to store palmer og det norske og amerikanske flagg.

Invielsesbønnen blev uttalt av misjons-president Milton H. Knudsen i motet på søndag kveld, i hvilken han velsignet huset og alt dets innhold og inviet det til Guds ære. En meget vellykket fest blev holdt mandag aften.

Tilstede på invielsen var også distrikts-president Dean A. Peterson av Bergens distrikt, eldste Julius I. Larsen fra Haugesund og flere sosken fra Haugesund og Bergen.

Følgende prolog blev skrevet av forstander Halvorsen i anledning invielsesfesten:

Vi samles idag en skare så glad
 Til fest i Guds hellige hus.
 I vort eget hjem,
 Til glede for dem,
 Som trofast i pakten vil staa.

I Guds eget inviede hus
 Vi feirer idag en gledensrus,
 Med bønn og sang
 Og tak til ham,
 For gaven han skjenket os.

En tak også til dem,
 De kjære Guds menn,
 Herrens tjenere og talsmenn på jord,
 Som han har satt til at lede
 Sin kirke, sit rike og ord.

I 80 år har Stavanger gren
 Vanket om fra sted og til sted.
 President Knudsen dels så,
 Og apostel Merrill likeså,
 At i lengden det ei kunde gå.

Våre brødre og søstre vi ei glemme må,
 En tak til dem alle, baade store og små,
 Har arbeidet flittig
 Baade dag og ved kveld,
 At huset kan sees både pent og velstelt.

Velkommen da alle, både sosken og venner,
 At gledes og frydes vi må alle sammen.
 At vi måtte finde
 Den glede og trost,
 Hans tjenere ved evangeliet forkynder til oss.

Lad os da alle, både brødre og søstre,
 Arbeide flittig, at verket rulle frem.
 At enighet og kjærlichkeit,
 Trofasthet og håp
 Altid være målet, vi alle vil nå.

R. H. jr.

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:
Alma L. Petersen.

Redaktionssekretær og Translatør:
William Ørum Pedersen.

PRIMARY FORENINGEN.

I byen Farmington, staten Utah, var en pioner mor meget besørget over guttenes fremtid — især over deres religiøse og moralske utvikling. Hun troede, at barna skulde bli lert til å hjelpe med hjemmets arbeide, lære til å bli mere høflige, lære alt som er godt, i andre ord lære Jesu Kristi evangelium.

Fra hennes anstrengelse blev Primary foreningen organisert den 11te august 1878. I Farmington var der 224 barn under 14 års alder, og av disse var 215 tilstede på første Primary møte, den 25de august 1878. Fra denne ringe begynnelse har Primary vokset, inntil den har et medlemstal idag av 115.750.

»Hensigten av Primary er til å lære tro på Gud og på Jesu Kristi evangelium igjennem de virke, som appellere til barna, og som vil imøtekomme deres tiltrengende anstrengelser og knytte dem til kirken med hyppig tjeneste. Lærinderne håper ikke bare å la barna høre om gode lærdommer, men til å lede dem med gode gjerninger til å skaffe livets gode vaner, mens de er unge og tilbøielige til religiøse tanker.

»Primariens aktivitets felter, som anerkjennes av kirkens autoriteter, er: praktisk religion, gjort brukbart gjennom etikk, økonomi, sosiologi og idrett.

»*Praktisk Religion.* Anledning er gitt barnet til å erfare religiøse følelser i livets felter — til å øve evangeliets prinsipper på en lykkelig måte og derved finner glede i forbindelsen med kirken; til å bli oplært i karakter, preg, og med det samme bli git en tro på Gud.

»*Etikk.* Anledning er git til å lære forskjell mellom godt og ondt og til å få en kjærlighet til riktig opførsel i alle sociale forhold.

»*Økonomi.* I dette felt er barnet lert, hvorledes til å bevare hans energi og benytte den på en riktig måte, hvorledes en må arbeide, spare og kjøpe klokkelige. Med arbeidet i og omkring huset er han opmunteret til å dele uselvskelig og

spare for andres fordel. Barnets hospital i Salt Lake City er opholdt av barna i Primary organisasjoner.

»*Sociologi*. Med hensyn til barna er det den forståelse barn og barn imellem, som gjør til en bedre opptreden, selskabelig oppdragelse og delaktig sommlighet.

»*Idrett* er brukt som en middel til å opnå disse ovengivne hensikter. Lek er opfordret, som er skabende og forfriskende, og som gir helse, glede og skaber et nyt legeme.

»Primarys programmet er udset til å veibringe barnets oppdragelse i evangeliets prinsipper med en uttrykksfull interesse i alt, som finnes omkring dem, arbeide, kunst, musikk, drama og selskabelige sammenkomster. Anledning er således git til utvikling gjennom aktiviteter i skabende og forfriskende leker av alle sorter. Sådann materiel er valgt, som vil appellere til barnet og vil passe til hans alder og utdanning. Gjennom denne vanneskabende alder er viktigheten satt på helse og lykke med målet i tjeneste.«*

Det er mest nødvendig, at barna mottar innstruks av en forståelig beskaffenhet fra den tid, der er stor nok til å forstå. Til å skape sådanne kjekke, sterke og brukbare sinner og legemer må dem bli oppdraget skikkelig, og denne oppdragelse må begynne, når sjelen og legemet er formbar og dannelig. En billedehugger venter ikke, til leret blir hårdt, før han begynner til å forme det, men han tar det, når det er duelig og lett å handle, så han kan danne figuren, han har i minne.

Dagens barna er imorgens ledere, derfor må vi begynne nu til å veilede og utdanne dem til sterke og opriktige karaktere, menn og kvinner, som fremtiden vil bli stolt av. Kunnskapens sed plantet idag i sjelen av disse små barna vil bli innhostet imorgen med visdommens frukt, som vil gjennomtrengte verden forskynnt med dens herlighet og retferdighet.

Primary var organisert av disse inspirerede folk, fordi de var fremsynet nok til å se nødvendigheten av nasjonenes utdanning og utvikling med barna.

Primary gutter og piker vil være lengere frem på lykkens bane end dem, som ikke går på Primary. I Primary lære de til å benytte tiden på det beste og bruke talenter på dets gavnligste. Det er et hjelpemiddel til ungdommens moral-kodeks, som var skrevet i »Collirs« magasin.

Vi stoler på Gud.

Hvis jeg blir en lykkelig og brukelig borger, så må jeg vise

* Primary Handbook.

Mot og Håp.

Jeg må være taper. Det betyr, at jeg må bli taper nok og sterk nok til å kontrollere mine tanker, min tunge og mine gjerninger. Jeg må alltid være en håpefull yngling, fordi håp er utdannelsens kraft.

Visdom.

Jeg må bli klok. På skolen, hjemme, i lek, i arbeide, i lesning og i snakk, må jeg lære til å velge det gode og undgå det onde.

Flid og gode Vanner.

Jeg må forsterke mit sinn. Desto bedre jeg kjenner mit selt, mine kameratter og verden, desto lykkeligere og brukeligere blir jeg. Det står mig bi å søke brukbart kunnskap på skolen, hjemme og ut i verden.

Sannhet og Ærlighet.

Jeg må bli sanntru og ærlig. Jeg må kjenne det, som er sannferdig til å velge det sanne og det riktige. Jeg må si sannheten uten frykt. Jeg må være ærlig i alle mine handlinger og i alle mine tanker. Hvis jeg er ikke ærlig, så kan jeg ikke ha selvaktelse.

Sunnhet og Renlighet.

Jeg må utgjøre mig et sterk legeme. Mine øine, mine tenner, mit hjerte, hele mit legeme må bli sunnt, så mit sinn kan arbeide forståelige. Jeg må holde mig fysisk og moralsk renn.

Hjelpsomhet og Uselviskhet.

Jeg må bruke mine krefter til å hjelpe andre, som er i nød. Hvis jeg er sterk, så kan jeg hjelpe andre. Jeg kan hjelpe og beskytte de svake, de lidende, de yng og de gamle, og stumdyr.

Kjærlighet.

Jeg må elske. Jeg må elske Gud, skaperen av jorden og av alle menneske raser, nasjoner og troesbekjennelser, og kjenner alle som mine brødre. Jeg må elske mine foreldre, mit hjem, min neste, mit faderland og bli trofast til disse.

Ydmyghet og Ærbødighet.

Jeg må alltid erindre, at der mange ting, som jeg ikke endnu kjenner. Det, som jeg vet, er meget mindre end det, som jeg ikke kjenner. Jeg må ære alle dem, som har mer visdom og forstand end jeg og vise ærbødighet for alt, som er godt. Videre må jeg lære, hvem og hvordan jeg må adlyde.

Tro og Ansvarlighed.

Jeg må gjøre alle disse ting, fordi jeg er ansvarlig til Gud og til menneskene for mine handlinger og på, hvorledes jeg kan hjælpe mine kamerater. Likeledes er jeg ansvarlig til den grad, mine kamerater har tro og tillit til mig.

Eudora Knudsen.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR DECEMBER.

Hvor godt det er hver Sabbatsdag
at mødes under samme Tag,
og ved hans Nadverbord igen
faa Kraft til tro at tjene ham.

KORLEKTIE FOR DECEMBER.

Senior- og Juniorklassen:

Jakobs Brev 1: 26 og 27: »Dersom nogen synes, at han dyrker Gud og ikke holder sin Tunge i Tomme, men bedrager sit Hjerte, hans Gudsdyrkelse er forgæves.

En ren og ubesmittet Gudsdyrkelse for Gud og Faderen er dette at besøge faderløse og Enker i deres Trængsel, at holde sig selv uplettet af Verden.«

Børn over 10 Aar:

Jeremias 1: 4 og 5: »Og Herrens Ord kom til mig saalunde: Før jeg dannede dig i Moders Liv, kendte jeg dig, og før du udkom af Moders Skod, helligede jeg dig; jeg beskikkede dig til en Profet for Folkene.«

Børn under 10 Aar:

Matt. 7: 7: »Beder, saa skal eder gives; søger, saa skulle I finde; banker, saa skal eder oplades.«

FORSLAG TIL 2½ MINUTTERS EMNE.

Senior- og Juniorklassen:

1. »Bon og dens Betydning for alle Mennesker«.
2. Vor og andre Kirkers Mening angaaende Ægteskabet.

Børn over 10 Aar:

1. Fortæl om Profeten Nahum.
2. Fortæl om Profeten Jeremias.
3. Judas Fald.
4. Fortæl om Profeten Obadias' Arbejde blandt Edomitterne.

Børn under 10 Aar:

1. Hvorledes blev Fangevogteren omvendt af Paulus?
2. Hvorledes virkede al Modgang paa Paulus?

Lektier for begge Børneklasser.

2. December.

JOSEPHS FØRSTE HIMMELSKE SYN.

Tekst: Se Joseph Smiths Levnedsløb.

Lektiens Inddeling:

1. *Smith-Familien*. Dens Medlemmer. Karakteristik gennem deres Ydmyghed og Tro.
2. *Den religiøse Vækkelse*. Alle Kirker deltagr. Medlemmerne af Familien Smith slutter sig til forskellige Kirker. Joseph i Tvivl. Læser Forjættelsen i Bibelen (Jak. 1: 5).
3. *Joseph i Lunden*. Knæler ned for at bede sin himmelske Fader om Hjælp. Faderen og Sønnen aabenbarer sig. Besvarer Josephs Spørgsmaal og giver videre Instruktioner.
4. *Joseph drager hjem*. Hans Familie hører om hans Erfaring. Hans Venner tror ikke paa ham. Han bliver haanet og bespottet.

Historie i Forbindelse med Lektien:

Der er visse Ting, som vi ikke altid véd, og Ting, hvor vi gerne vil vide lidt mere. Og saa henvender vi os til vor Fader. Vor Fader elsker os og vil gerne hjælpe os og give os alt det, som er nyttigt.

En Søndag Morgen spurgte en Kammerat Christian, om han vilde med ham ud at fiske. Christian, som selv holdt meget af at fiske, var dog noget i Tvivl om, hvad han skulde gøre, for han syntes ikke rigtig, at han kunde gøre noget saadant paa en Søndag. Han henvendte sig saa til sin Fader for at være sikker paa, at han gjorde, hvad der var ret.

»Jeg er glad over, at du kommer til mig,« sagde Christians Fader, »og jeg er særlig glad, fordi du vil gøre det, som er ret. Vor himmelske Fader har bedt os hædre ham paa Sabbatsdagen. Dette véd jeg, du vil gøre. Tror du, at Fiskning er den bedste Maade, paa hvilken du kan vise, at du elsker ham?«

Christian var nu klar over, at Søndagen ikke var den rette Dag, han skulde gaa ud og fiske, saa han gik ud til sin Kammerat, og idet han takkede ham for Indbydelsen, fortalte han, at han ikke kunde gaa med.

I Dag hører vi om en anden Dreng, som var i Tvivl angaaende en bestemt Sag, og derfor henvendte han sig til sin himmelske Fader om Hjælp.

9. December.

ENGLER MORONI VISER SIG FOR JOSEPH.

Tekst: Se Joseph Smiths Levnedsløb.

Lektiens Inddeling:

1. *Joseph Smith beder til sin himmelske Fader.* Spørger, om han gør, hvad der er ret. Englerne viser sig. Denne er et Guds Sendebud. Instruerer Joseph. Taler om sit Liv og de Boger, som han har i Forvaring. Viser, hvor de findes. Joseph arbejdede med Oversættelsen. Instruktionerne gentages tre Gange.
2. *Moroni viser sig igen.* Joseph gaar ud i Marken for at arbejde. Hans Fader siger, at han hellere maa gaa hjem igen. Moroni instruerer Joseph. Faar Befaling om at fortælle det hele til sin Fader. Joseph gaar til Kumorah Høj. Ser Guldpladerne og andre Sager. Modtager nøjere Instruktioner af Moroni.
3. *Fire Aar senere.* Joseph modtager de dyrebare Optegnelser. Vaager omhyggeligt over dem.

Illustrerende Beretning:

I Amerika levede en lille Dreng ved Navn Lester. Han havde af Gud faaet en dejlig Stemme og et yndigt Smil. En forstandig Mormor, hvor Lester boede, havde ladet ham forstaa, at disse Gaver havde Gud givet ham, for at han kunde gøre andre lykkelige. Dette gjorde Lester hver Dag. Lige meget hvem han modte, alle gav han et godt Ord og et venligt Smil.

Lige fra han var 2 Aar gammel, havde han sunget i Søndagsskolen, Primaryforeningen, og for saadanne, som ikke kunde komme og møde andre Mennesker, sang Lester. Han nægtede aldrig at synge for nogen, som bad ham.

En Dag kom en vidunderlig Chance til Lester. Han blev indbudt til at synge i det store Tabernakel i Salt Lake City for Tusinder af Mennesker. Dette vilde Lester selvfølgelig gerne, selvom han den Gang kun var 6 Aar gammel. Aldrig har en smukkere Sang været sunget til den Himmelske Faders Ære.

Fra den Tid har Lester altid adlydt Biskoppens sædvanlige Lærdomme og selv andre af Lederne i den Gren, han horer til. Han opfylder gerne deres Ønsker.

VIL MANGE ELLER FAA BLIVE FRELST?*

Paa vor Frelsers sidste Rejse fra Galilæa til Jerusalem, som viste sig at være hans højtidelige Gang til Golgatha og Graven, gik han igennem mange Byer og Landsbyer, og han lærte og prædikede paa Vejen. Folkeskarerne blev paavirket af hans Forskrifter og enkle Fremstilling af en tydelig og let fattelig Hverdags-Religion. Mange stillede Spørgsmaal til ham, nogle af disse var maaske stillet af Nysgerrighed, andre med endnu mindre Motiver, og atte andre spurgte, fordi de havde virkelig Interesse for det, han havde sagt.

En sagde til ham: »Herre, mon de er faa, som blive frelst?« (Luk. 13: 23).

Dette Spørgsmaal var og er stadig et Spørgsmaal, som har stor Betydning. Som et slaaende og vigtigt Faktum opdager vi, at medens Herren paa ingen Maade betragtede det givne Spørgsmaal som upassende, saa gav han intet direkte Svar paa det. Saa langt som Skriften sætter os i Stand til at dømme, efterlod han med Vilje Spørgsmaalet ubesvaret, selvom han gav en meget imponerende Prædiken i Forbindelse dermed. Læg Mærke til Spørgsmaalet og en Del af Svaret.

»Herre, mon de er faa, som blive frelst?« og han sagde til dem: »Kæmper for at komme ind igennem den snævre Port, thi mange, siger jeg eder, skulle forsøge at komme ind, og ikke formaa det.«

De følgende Vers fortæller, hvorledes Instruktionerne blev videre for at vise, at Ligegyldighed og Forsømmelse overfor Herrens Bud kunde bringe Sjælen i stor Fare. Desuden advaredes Folket, idet de blev fortalt, at deres israelitiske Herkomst ikke kunde frelse dem, for der var mange, som ikke var af Pagtens Folk, som vilde tro, og de skulde tillades at komme i Herrens Nærværelse, hvorimod mange uværdige Israeliter vilde blive kastet ud. Paa samme Maade er det, at »de sidste skulle være iblandt de første, og der er første, som skulle være iblandt de sidste«. (Luk. 3: 30).

Saa opløftende og kostbare disse Lærdomme end er, saa har de dog kun en indirekte Forbindelse med det bestemte og uforbeholdne Spørgsmaal: »Vil mange eller faa blive frelst?« De Mennesker, som Jesus talte til, var ikke i Stand til at forstaa et direkte Svar paa det fremsatte Spørgsmaal og vilde blot have været vildledt deraf. Hvis han havde sagt »faa«, havde de opfattet det, som mente han et ganske ringe Antal, og naturligvis mente de, som var Jøder, sig saa be-

* Lektie for Præstedømmet 2. Uge i December.

rettiget til at have Plads i Abrahams Skod, medens de øvrige skulde henvises til Sheol. Om Herren derimod havde svaret »mange«, saa havde de straks fortolket hans Ord til at betyde, at Majoriteten af Menneskeslægten skulde opnaa overjordisk Lyksalighed i Himmeriges Rige, og at det endog kun skulde være ganske faa, som skulde findes paa det Sted, som kaldes Helvede. Begge Formodninger er usande. Senere, nemlig paa den Aften, han blev forraadt, sagde han til sine sørgmodige Apostle: »I min Faders Hus er der mange Boliger. Dersom det ikke var saa, havde jeg sagt eder det; thi jeg gaar bort for at berede eder et Sted.« (Joh. 14: 2). I dette Skriftsted finder vi et afgørende Bevis mod den gamle, men dog stadig eksisterende Overtro om, at der kun findes to Tilstande eller Steder — Himlen eller Helvede —, som saa skal være vore Sjæles Bolig i Evigheden. Frelsen er delt i Grader, og hver Sjæl vil modtage den Grad af Herlighed, som han har gjort sig fortjent til.

Paulus forstod denne store Sandhed, hvilket kan ses af hans Udtalelse om, at nogle Sjæles Opstandelse skal blive efter den celestiale Orden, lignelsesvist med Solens Glans, andre skulde opnaa en terrestrial Tilstand, hvis Glans svarer til Maanens, medens andre skulde variere, ligesom de forskellige Stjerner varierer i Klarhed (se 1. Kor. 15: 41—42). Her har vi nu to Herlighedsriger specificeret — det celestiale og det terrestriale, og et tredje Rige, som ikke er givet noget Navn.

Nutidsaabenbaring er i nøje Harmoni med de hellige Skrifter fra gammel Tid, og de er endnu mere tydelige og bestemte i deres Forklaring om, hvorledes de forskellige Grader af Herligheder er, som venter Menneskenes Sjæle. Som det blev tilkendegivet i 1832 for Joseph Smith (se Pagtens Bog Kapitel 76), findes der tre Grader af Herlighed eller Riger: 1. det celestiale, af hvilket Solen er relativt typisk, 2. det terrestriale, som er saa langt under det første, som Maanen er Solen underlegen i Styrke, og 3. det telestiale, som er det Rige, som Paulus hentyder til uden dog at give det Navn.

Den celestiale Arv er for dem, som har antaget Kristi Evangelium og ydet trofast og hengiven Tjeneste for Retfærdighedens Sag; dem, som har vist Lydighed til alle Evangeliets Love og Ordinancer.

I den terrestriale Orden skal saadanne indgaa, som har forsomt at benytte Lejlighederne til at arve evigt Liv, medens de endnu var i Kødet; »gode og retskafne Mennesker« maaske, set med vore kødelige Øjne, dog forvildede »med

List« af falske Lærere, falsk Filosofi og Videnskab. De skal arve Herlighed, men ikke dens Fylde.

Den telestiale Tilstand er forbeholdt for dem, som har nægtet at modtage Evangeliet og Kristi Vidnesbyrd, og som fortjener Forkastelse. »Disse er de, som er Løgnere, Troldkarle, Skørlevnere, Horkarle og de, der elske og øve Løgn«. (Pag. Bog 76: 103). Iblandt disse findes der forskellige Grader, ligesom Stjernerne er forskellige fra hverandre i Klarhed.

Langt under denne Tilstand findes Fortabelsens Søners Tilstand — disse, som har syndet med Overlæg, de, som har udgydt uskyldigt Blod. De lignelsesvis faa, som naar denne Degraderingstilstand, er dømte til at skulle bo sammen med »Djævelen og alle hans Engle i Evighed«. De, som opnaar det telestriale Stadie, bliver saaledes frelste fra Fortabelsens Dyb, medens Arvingerne til de højere Herligheder er frelste fra de mindre ophøjedes Tilstand.

Betragt saa atter det Spørgsmaal, som blev stillet Kristus: »Herre, mon de er faa, som blive frelst?«

Og Svaret, som er blevet aabenbaret til vor Tid: »Men se, vi saa den telestiale Verdens Herlighed, og dens Beboere var saa utallige, som Stjernerne paa Himlen eller som Havets Sand.« (Pagtens Bog 76: 109).

Spørgsmaal.

1. Hvad menes der med Skriftstedet »der er sidste, som skulde være iblandt de første, og der er første, der skulde være iblandt de sidste«?
2. Hvad er (a) Paradiset, (b) telestial Herlighed, (c) terrestrial Herlighed, (d) celestial Herlighed, (e) Fortabelsens Søner?
3. Om Frelse er en Proces og ikke en Tilstand, hvorfor findes saa disse forskellige Riger eller Herligheder?
4. Vil mange eller faa blive frelst?
5. Hvad menes med at være frelst?
6. Gør man sig fortjent til Frelse eller gives den uden personlig Anstrengelse?

PROLOG

fremsagt ved Koncerten i København
den 26. Oktober 1934.

Hvad er det, som blandt alle Slægter, Tungemaal og Folk Som Tak til Gud i Himmelen er Hjertets bedste Tolk.

Det er de skønne Toner,
 Gud gav os i vor Sang,
 Som Klange fra de Zoner,
 Hvor Sjælen var engang.

Og om du fattes Ord til at takke ret din Gud,
 Lad Sangens rene Toner i Andagt være Bud.

Vor Gud, som alting leder
 Og kender Sangens Pris,
 Han vil, naar vi ham beder,
 Os aabne Paradis.

Vi higer mod et Rige,
 Som komme vil engang,
 Vor Synd og Sorg vil vige
 For skønne Engles Sang.
 Vor Kristus vil regere
 I Kærlighed og Fred,
 O, maatte vore Sjæle
 Da ogsaa være med.

Lad Andagt Hjertet fylde,
 Guds Helligaand er nær,
 Med Sang vor Gud vi hylde,
 Hans Folk beredte vær.
 Vor Frelzers Bud og Tale
 Er Lyset paa vor Vej,
 Hans Kærlighed til alle
 For evig svigter ej.

J. Figat Breum sen.

KRONET MED HERLIGHED.

Fortælling af *Nephi Anderson.*

Oversat af *John S. Hansen.*

(Fortsat.)

I Lobet af kort Tid befandt de sig i den Del af Byen, hvor Værkstederne fandtes. Det var ikke store, skummelt udseende Kaserner med lange Rækker af smaa Vinduer i Væggene; men derimod smukke, rummelige Bygninger, der havde stor Lighed med de betydeligste offentlige Bygninger i de Besøgendes Hjemland. Remand lagde Mærke til, at der ikke var rygende Skorstene at se nogen Steder, og spurgte om Grunden.

»Vi har forlængst afskaffet alle den Slags Ting,« forklarede

Paulus. »Ren Luft er een af Livets Fornodenheder. En af Fortidens mest graverende Ufuldkommenheder var de Tusinder af rygende Skorstene, der uslyngede deres Sod og Gift i Atmosfæren. Som De vil have bemærket, er vor By ren, og Luften oven over os er lige saa klar som over Skoven eller Markerne.«

»Jeg formoder, at I bruger Elektricitet til Lys og Drivkraft,« sagde Remand; »men I maa jo ogsaa have Varme.«

»Vi faar ogsaa Varine fra Elektriciteten. Denne faar vi direkte fra Jorden eller frembringer den ved Vandkraft baade fra Vandfaldene og Havets Bølgebevægelser og faar den ledet ind til Byerne. Nogle af disse Kraftstationer er Hundreder af Mile borte ude mellem Bjergene eller ved Havet. Vi har ogsaa lært at opsamle og bevare Solens Varme, saa De kan se, at vi er godt forsynede i alle Henseender. Denne Bygning,« sagde den Mand, der gav dem alle disse Oplysninger, idet han pegede paa et Hus lige foran dem, «er en Mobelfabrik. Kunde det interessere Dem at se den i Virksomhed?»

»Ja, særdeles meget,« svarede Kongen.

De kom ind i lyse, luftige Lokaler, hvor de mange Maskiner af forskellig Slags blev passede af velklædte og tilfredsudeende Arbejdere. De Besøgende gik fra Afdeling til Afdeling, iagttog, beundrede og stillede Spørgsmaal.

»Hvem tilhører denne Fabrik?« spurgte Remand.

»De mener, hvem der bestyrer den?« rettede Paulus. Remand rystede paa Hovedet.

»Nej, ikke just det. Denne store Fabrkvirksomhed maa have en Ejer, enten en enkelt Mand eller et Selskab. Jeg spurgte om, hvem Ejeren er.«

Føreren saa forundret paa sine Ledsagere. Da gik det med eet op for ham, at disse Mænd kom fra Egne, hvor den forenede Orden endnu ikke var bleven oprettet. De gamle Anskuelser om den private Ejendomsret hængte endnu ved dem.

»Mine Venner,« sagde han, »Jorden og hele dens Fylde er Herrens. Han er den eneste Ejer. Hvorledes kan svage, jordiske Mennesker eje nogen Del af denne Jord! Nej, Ejendomsret er noget, der horer Fortiden til. Nu er vi kun Bestyrere af Herrens Ejendomme.«

»Men nogen maa jo have Overledelsen her,« sagde Kongen.

»Selvfølgelig. En Maskinmester er Fabrikens Bestyrer, og han aflægger Regnskab over alle sine Foretagender eller sit Husholderskab til Biskoppen, der er Herrens Repræsentant. I denne Bygning er der, som De har set, mange Afdelinger, der hver især har deres Bestyrere. Desforuden er enhver ansvarlig overfor Herren for den ham betroede Stilling eller Husholderskab.«

De kom til Træskærer-Afdelingen, hvor de smukkeste Tegninger og Udkast blev udførte.

»Hver Mand udfører saa vidt muligt den Slags Arbejde, som bedst passer til hans Lyst og Evner. Her, for Eksempel, kan saadanne, som er ovede i Træskærerkunsten, udnytte deres Evner og fremstille nogle overordentlig smukke Møbler. Vi har jo ganske vist ogsaa Maskiner, der udskærer og presser Mønstre i Træet; men den ovede Haandværker og Kunstner bliver ikke nægtet Lejligheden til at udøve sin Kunst.«

»Jeg forstaar ikke ganske, hvad De mener med Husholderskab,« sagde Remand, idet de traadte ind i et Venteværelse.

»Lad os sætte os ned,« bemærkede Paulus, »og jeg vil forsøge at forklare dette lidt nærmere. De maa vide, at den Orden, Harmoni, Fred og Velstand, som her er til Stede, er opnaaet ved at adlyde himmelske Love. Og den himmelske eller celestiale Lov, der angaar timelige Ting, er den, at intet Menneske skal have mere, end hvad han behøver til sin og Familiens Underhold. I denne Henseende er alle Mennesker lige i Forhold til deres Fornødenheder. I gamle Dage blev den Lov kaldet Enoks Orden, fordi Enok og hans Stad opnaaede en høj Grad af Retfærdighed og Lykke ved at efterleve denne Lov. Senere blev den kaldt den forenede Orden. Den er blevet aabenbaret og dens Efterlevelse forsøgt af Mennesker i forskellige Tidsperioder; men aldrig før har den haft en saadan Lejlighed til at forløse Menneskeheden, som den har nu. Ifølge denne Lov kan intet Menneske ophobe Rigdomme, frembragte ved andres Arbejde, saaledes som det var Tilfældet i tidligere Tider, og som det tildels endnu er i visse Dele af Verden. Alt det, som en Arbejder frembringer udover sine egne Fornødenheder, bliver sendt til Herrens Forraadshus. Saaledes bliver alle Mennesker lige i jordiske Ting saa vel som i himmelske. Der er ingen Rige eller Fattige; hvert Menneske modtager, hvad han behøver, og ikke mere.«

»Hvor meget produceres der udover det daglige Behov?« spurgte Kongen. »Er det store Værdier?«

»Ja, paa Grund af vort næsten fuldkomne industrielle System vedbliver store Rigdomme at strømme ind til Forraadshuset. Alle offentlige Institutioner bliver naturligvis understøttede af dette Fond, saaledes at det gamle Beskatningssystem er afskaffet. De har set vor smukke Stad; men De har ikke set overdaadige Paladser, tilhørende de Rige, og Ronner for de Fattige; derimod har De set mægtige, offentlige Bygninger, Anlæg og Boulevarder. Disse Ting er til alles fri Afbenyttelse og bygges og vedligeholdes ud af dette Fond, og

denne Stad repræsenterer ikke alt, hvad Herrens Folk har udført og udfører. Herrens Værk bliver bragt ud over hele dette Land og til Landene hinsides Havet. En af de vigtigste Pligter er den at bygge Templer og udføre Arbejde for vore Døde i dem. De ser altsaa, at vi har Brug for store Rigdomme i Udførelsen af vort Arbejde.«

»Ja, det forstaar jeg,« bemærkede Remand; »men i vort Hjemland og mange andre Steder har man ofte prøvet at indføre en Samfundsorden, hvor Lighedsprincippet anerkendtes, men de slog altid fejl. Hvorledes har I kunnet gennemføre det saa godt?«

»Hovedaarsagen til Fortidens mislykkede Forsøg paa at gennemføre en saadan social Reform er den Anskuelse, at syndige Mennesker, som ikke har adlydt Jesu Kristi Evangelium, og som derfor er fulde af den menneskelige Naturs Svagheder og Synder, uden Kraft til at overvinde disse, kan slutte sig sammen og oprette en saadan Samfundsorden — en Orden, hvor Hjertet maa lutres og renses for enhver egenkærlig Tanke eller Ønske. Intet Under, at en Bygning, opført paa saa daarligt et Grundlag, ikke kan bestaa. Vi har kunnet gøre det, fordi vi har begyndt paa rette Maade. Vi fattede Tro paa Herren og hans styrende Kraft, vi omvendte os fra vore Synder, blev fødte paany af Vand og Aand og har derefter forsøgt at leve efter ethvert Ord, der udgaar af Guds Mund. Dette er lykkedes temmelig godt for os; thi ellers vilde vi aldrig kunne have opnaaet de Resultater, som De i saa høj Grad beundrer. Mennesker, der udfører saadanne Ting som de, De ser omkring Dem, maa have Guds Aand i deres Hjerter. Denne celestiale Orden er Guds Orden, og de, der tager Del i dens Velsignelser, maa være i Harmoni med Guds Villie og Hensigt. Den højere Lov kan ikke annammes og efterleves af lavere Væsener, der ikke er villige til at underkaste sig de første Betingelser for Opnaaelsen af Frelse og Lyksalighed.«

INDHOLD:

Ægteskab og Ungdommen.	529	Søndagsskolen.	543
Moralen og den nye Dag.	531	Vil mange el. faa blive frelst	546
Den Danske Mission	536	Prolog	548
Den Norske Misjon.	537	Konet med Herlighed	549
Redaktionelt	540		

Udgivet af den danske og norske Mission.

Præsident for den danske Mission: ALMA L. PETERSEN,
Priorvej 12, København F.

Præsident for den norske Mission: MILTON H. KNUDSEN,
Wergelandsvei 7, Oslo.

Trykt hos F. E. Bording A/S.